

EDİTÖRDEN

Rivayet olunur ki Uzakdoğu'da bir Budist tapınağı, bilgeliğin sınırlarını aramak için gelenleri kabul eder. Burada geçerli olan kural, anlatmak istediklerini konuşmadan açıklayabilmektir. Günlerden bir gün tapınağına bir yabancı gelir. Yabancı kapıda durur ve bekler. Kapıda tokmak, çan, ya da zil yoktur. Çünkü sezgisel buluşmaya inanılır. Bir süre sonra kapı açılır, içerdeki Budist rahip, kapıda duran yabancıya bakar.

Selamlaşmanın ardından sözsüz iletişimlere başlar. Gelen yabancı, tapınağına girmek ve burada kalmak ister. Budist rahip içeriye gider ve bir süre sonra elinde ağzına kadar suyla dolu bir bardakla döner ve bardağı yabancıya uzatır. Bu davranış 'yeni birisini kabul edemeyecek kadar doluyuz' anlamına gelmektedir. Yabancı tapınağın bahçesine döner, aldığı bir gül yaprağını bardağın içindeki suyun üstüne koyar. Gül yaprağı suyun üstünde kalmış ve su taşmamıştır. Budist rahip saygıyla eğilir ve kapıyı açarak yabancıyı içeriye davet eder. Suyu taşımayan bir gül yaprağına her zaman yer vardır.

Bizleri bir gül yaprağı misali kabullenip, dört yıl boyunca destek veren hocalarımıza, araştırmacılara ve okurlarımıza teşekkür ederiz. Akademik etik çerçevesinde kimseye zarar vermeden, üzmeden, kırmadan, yıkıcı eleştiri yapmadan bu noktaya gelmek istiyorduk ve sanırım başardık. Emekleme dönemi olarak gördüğümüz bu süreçteki eksikliklerimizi giderip beşinci yılımıza daha güçlü girmek istiyoruz. Eksiklerimizin bundan sonra da olabileceğini biliyoruz. Esas olanın o eksikliklerden bir şeyler öğrenip gelişimimizi sürdürmemiz olduğunu da biliyoruz. Sonuç itibarıyla dergimizi turizm akademisyenlerinin tamamını kucaklayan ve tamamının desteğini alabilen bir platforma taşımak istiyoruz. İlerleyen dönemde ve özellikle beşinci yılımızda bu yöndeki çalışmalarımızın somut örneklerini göstereceğiz.

İzzet KILINÇ (Editör)

izzetkilinc@hotmail.com